

Протокол

№

гр. София, 21.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4167** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:33 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Р. И., ПРЕДСТАВЛЯВАНА ОТ ЗАКОННИЯ СИ ПРЕДСТАВИТЕЛ К. И. – редовно уведомена, се явява лично и със законния си представител, както и с адв. Ш., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДСП „М.“ – редовно призован, представлява се от юрк. Х., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА С. Ц. – редовно призована, се явява лично и с адв. Ф. и адв. Л., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА К. Д. И. – редовно призован, се явява лично.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

В залата се явява социален работник А. С..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила молба от жалбоподателката Р. И. от 03. 11. 2022 г., с приложения към същата доказателства, а именно съдебно-психологическа експертиза по гражданско дело № 59497/2020 г. по описа на СРС и протокол от съдебно заседание от 05. 10. 2022 г.

АДВ. Ш.: Предоставям на съда да прецени.

ЮРК. Х.: Съдебната експертиза няма да бъде окончателна така, както е представена и в протокола се вижда, че е назначена тройна експертиза.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към материалите по делото представената молба от жалбоподателката от 03. 11. 2022 г., с приложените доказателства, а именно съдебно-психологическа експертиза по гражданско дело № 59497/2020 г. на СРС и протокол от съдебно заседание от 05. 10. 2022 г.

Страните излязоха от залата. В залата останаха жалбоподателката Р. И. и социалният работник А. С..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към изслушване на Р. И..

Р. И.: Тук съм, защото излезе заповед, в която социалните ме задължават да използвам социална услуга, но аз категорично отказвам, за което съм водила многократни разговори, че отказвам да посещавам. Това съм го споделяла със социалните работници. С майка ми не съм разговаряла за социалната услуга, но тя много добре знае, че не желая да се срещам с нея. Това започна още през 2017 г., понеже винаги съм се чувствала по-близка с баща ми и не съм се чувствала добре при майка ми, още преди раздялата им. През времето, през което бях при майка ми, бях под постоянен психически и емоционален тормоз, понеже тя само ми се подиграваше и обиждаше, че съм глупава и дебела и ме заключваше сама вкъщи, без телефон. Имаше едно лято, в което беше всеки ден така. Не съм сигурна на колко години съм била, но бях под дванадесет години. Тогава няхах телефон. Тя не ми даваше половин година да имам телефон. За това нещо, че ме е заключвала, баща ми е пускал жалби. Аз говорих с майка ми за много неща. Това продължава вече пет години и само се влошава и аз й казах, че начинът по който се държи, не ме кара да се чувствам добре, а напротив. Там съм под постоянен стрес. Казах й, че като продължава да ми налага натиск, да да съм насила при нея и да ми крещи, ще избягам, а единственото, което тя направи беше, че просто ми изсмя в лицето и каза, че ако го направя, ще каже на полицията, че баща ми ме е отвлякъл. Това беше 2021 г., малко преди да се преместя при баща ми. Аз 2021 г. май месец сам реших да остана при баща ми, защото не можех да издържа на целия тормоз, който ми налагаше майка ми. Когато знаеш, че е трябвало да заминеш на почивка с баща ти, а ние трябваше да отидем на почивка с тати, жена му, леля ми и братовчед ми и майка ми ме заключи вкъщи. Тогава имах телефон и звъннах на баща ми и той викна леля ми. Когато се опитах да си отключа, майка ми ме изблъска от вратата, издърпа ми ключовете от ръцете, тоест собствената ми майка ме държи като затворник – не ми дава да отключа и да изляза и се налага да викаме полиция и когато излязох от там, бях страшно изплашена и за мен това беше една травмираща ситуация и сега нямам идея, ако отида при нея защо да не се повтори същата ситуация, след като е имало вече един път. Още след първото заседание през 2017 г., когато се прибрахме, тя не спря да ми вика, а единственото, което бях казала на това заседание, беше, че искам да бъда и при двамата ми родители, но искам да бъда малко повече време с баща ми, след което тя започна да ми крещи и да ме замеря с леген по главата и ме беше страх от нея и всеки път коремът ми беше на топка и плачех. Аз не исках

да се връщам при нея, мен ме беше страх. Всеки път ми се крещеше за неща, за които не виждах смисъл. Имах ходене на тържество в пети клас и си бях избрала дрехите сама, а не бях с дрехите, които тя ми беше избрала и се прибрах вкъщи и тя не спря да ми крещи, оскуба ме по косата и ме свлече на земята. Знаех, че всеки път, в който се прибера, ще ми се крещи. Карала ми се е за това как си беля портокал. Взе ми личните документи и не ми ги връщаше, за да не мога да пътувам с баща ми, а имаше решение, с което се позволяваше. Трябваше да се явявам на дела, а ми трябваше лична карта и не ме допускаха без нея. Полицаяте долу на входа казаха да извикам майка ми и тя да им каже, че аз съм дъщеря ѝ, но тя не слезе да каже, за да ме пуснат в залата.

Аз няхах прекарано време с майка ми, в което да кажа, че ми е било хубаво. За мен е основен фактът, че ми се е наложил такъв тормоз, което, ако ми бяха казали през 2017 г., че през 2021 г. ще избягам от майка ми, как мога да си го представя и че толкова се е влошила ситуацията, след като са се водили дела и съм говорила със социалните и те вместо да ми помогнат, те ме заплашват, че ще ме върнат насила чрез социални служители, чрез съдебен изпълнител и че ще излезе заповед, в която ако тати не ме заведе, ще плаща глоби. За мен срещите при социалните се превърнаха в един допълнителен тормоз, защото не ми е спокойно да ходя там и по никакъв начин не се чувствам добре там. Аз съм работила с много различни социални работници. През 2017 г. беше Р. П. и на една от срещите се нахвърли върху баща ми да му дърпа някакъв документ и сега вече сме със С.. Не съм получавала съдействие и аз много пъти съм казвала, че не се чувствам добре при майка ми, а се чувствам добре при баща ми. Откакто през 2021 г. се преместих при него, се чувствам добре, спокойна и защитена, мога да уча спокойно, подкрепяна съм, заобиколена съм от хора, които ме обичат, което при майка ми никога не е било така, тоест най-последно имам средата, която винаги съм искала и място, на което да се чувствам настинна добре и спокойна. Социалните вместо да го чуят това и да уважат по някакъв начин моето мнение, не получавам никакво съдействие затова и всички неща, които майка ми прави, не могат да бъдат скрити. Аз казвам едно и също, ситуацията е една и съща, тя не се е променила, а напротив, влошава се и майка ми не се променя. Аз казвам, че не се чувствам добре при нея, но явно не я интересува, защото не променя нищо. Сега не си говорим. Последно си говорихме, когато ми беше назначена СПЕ и бяхме с вещото лице А.. Тя направи среща между мен и майка ми, но аз ѝ казах, че не желая да говоря само с майка ми и поисках и баща ми да дойде, защото се чувствам сигурна и майка ми видя сама, че не става разговор насила, защото като излязох от там, ми трепереше ръката. Аз им казвах много пъти, че не желая да посещавам социална услуга и не желая да се срещам с майка ми, но след всичко това вместо да се съобразят с мен, те издадоха заповед, в която казват, че ако не използваме тази услуга, на баща ми ще му бъде наложена глоба. Аз затова съм тук, защото искам да отмените тази заповед, защото тази заповед ме кара на сила да се срещам с майка ми. Вече съм на 16 години и не се взима предвид моето мнение, защото не са ми дали опция. Аз съм казвала много пъти, че не желая да ползвам тази услуга и няма да я използвам и след това издадоха заповедта. За налагането на глобата го каза г-жа С.. Сега ме задължават чрез заповед да го правя, но за мен не е редно да ме карат насила да ходя на място, където не се чувствам добре. Не искам да се връщам при майка ми, след като пет години не се е подобрило, дори и с разговорите със социалните, даже се влоши всичко и за мен това, че ми се налага със заповед да използвам нещо насила, не би довело до нещо добро. Баща ми не ме е ограничавал и никога не ме е спирал да общувам с майка ми и затова

не мисля, че ми е нужда социална услуга. Аз ако искам мога да говоря с нея, но аз не искам. Баща ми никога не е говорил лошо за майка ми, а напротив, майка ми е говорила лошо за баща ми и от нейна страна роднините. И след това започна дело, защото майка ми не ми позволяваше да бъда при баща ми и аз настоявах и говорих с баща ми и затова се наложи да избягам. Уведомих майка ми и тя не се съгласи и до ден днешен не се съобразява с това. Няма никаква промяна. Майка ми ме напруга, когато е до мен.

Продължава да ме е страх, защото пет години не се оправя нищо и продължава да ми се крещи за всичко. През последните пет години е така и не се променя, а се влошава. Ходила съм на две психологически експертизи и на първото дело, края на март месец и когато отидох и отново започна цялата експертиза със срещи между нас тримата и тя започна да си говори с мен и аз започнах да ѝ разказвам всичко. Това, което изключително много ме шокира, беше, че майка ми ме прекъсна и каза „това не е така“, а това не беше нещо, което да има две страни. Това бяха фактите, а не, че аз съм го почувствала така. На последната експертиза аз ѝ казах, че тя продължава да не признава това, което е направила и за мен това е най-лошото, че тя не признава, а то има проблем, след като водим дела и очевидно имаме ситуация и проблем. Аз съм се опитвала да говоря с нея и съм ѝ казвала, че не се чувствам добре и никой не се чувства добре, когато се прибира вкъщи и да започва да му се крещи. Опитвала съм се да разбера защо е така, но не мога. Преди да се разделят с баща ми не помня какво е било, защото съм била на 5 години. Не мога да кажа, че и преди това сме били близки. Винаги когато се прибирах от баща ми, при нея чувствах някакво напрежение, чувствах се все едно отивам на разпит. Винаги е искала подробно да ѝ разказвам какво сме правили. След време от един разпит се превърна веднага да ми се крещи. Много пъти съм се опитвала да говоря с нея защо е така и когато бях по-малка разговорите ни свършваха, аз плачейки. От един нормален разговор винаги се превръщаше тя да крещи. Не мога да ѝ „вляза в обувките“, защото не мога да разбера как може да се държиш така към детето си. Сега вече имам мнение. Искам да се отмени тази заповед. Ако тя се промени и имаме нормална комуникация, нямам против да общуваме. Когато бяхме на последната експертиза и вещото лице каза, че иска да направи такава среща, аз се съгласих, защото знам, че това е работата ѝ. Казах, че предпочитам да няма среща само с майка ми, защото не ме кара да се чувствам добре, а напротив, бях напрегната. Сега отказвам да разговарям с нея. Аз избягах при баща ми 2021 г. и на първата експертиза, тоест вече доста време, и когато отново се опитах да разговарям с нея, понеже и вещото лице ме беше попитало според мен как нашите отношения биха могли да се оправят, аз казах, че за мен това може да се случи, когато майка ми каже: „да, извинявай за това, което се е случвало“. Просто искам да се чувствам уважавана и да чуя и видя, че моето мнение е чуто и уважено. Аз желая да бъда при баща ми и да не бъда постоянно викана при социалните. Уморена съм вече от това. За мен това е тормоз. Имам много неща да си правя в личния ми живот, имам да уча и да се подготвям за изпити и това ми налага допълнителен тормоз. И това, че тя продължава, означава, че не ми зачита мнението и когато говорихме последно, преди повече от година, просто беше същото. Аз ѝ казвам, че не се чувствам добре при нея. Очевидно има проблем и той не може да бъде решен когато за нея няма проблем, но тя продължава да се държи така. Ако тя се промени и ми каже, че уважава моето решение да бъда при баща ми, за мен това ще покаже, че тя е взела предвид моето решение, но тя ако продължава да пуска жалби, няма да стане. Ако тя се промени като

отношение, нямам против да общувам с нея. Ако се разбирам с нея и се чувствам така комфортно, както при баща ми, нямам против. Вещото лице ми беше дало да попълвам тестове, а аз не можех, защото ръката ми трепереше, а не бях сама, но въпреки това, това ми носи напрежение. Видях, че дори да не го осъзнавам, аз треперех и ме заболя главата. Това за мен е показателно и след като ситуацията се разглежда толкова време, е показател, че има реален проблем и е стрес за мен.

Още от 2017 г. знаех, че всеки път, в който се прибирам, ще ми се вика за най-малкото нещо. Знаех, че се прибирам на едно място и ще ми се крещи. Когато се явих на първото заседание през 2017 г., социалната работничка ми каза: „аз съм твоя адвокат“, а аз не съм получила никаква помощ от тях. Говорили са ми неща, които не мога да повярвам. Една социална работничка ми беше казала, че и тя си бие детето и после му се извинява. Казаха ми, че бащата не е важен, защото в римско време така и така не се знаело кой е. Веднъж на среща със социалните ми беше много емоционално. И помня как едва си сдържах сълзите и жената ми казваше, че това са искри на любов. Не съм получила подкрепа от социалните работници. Това е, което искам да кажа. Сега трябва да тръгна, защото съм на училище.

Р. И. напусна съдебна зала.

В залата влязоха останалите страни.

СЪДЪТ ПРОЧЕТЕ на страните изслушването на Р. И..

СЪДЪТ ОСВОБОДИ социалния работник С..

СЪДЪТ като взе предвид, че с Определение № 6244/ 09. 08. 2022 г. е допуснал до разпит трима свидетели при режим на довеждане от страна на заинтересованата страна

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели.

ПЪРВИЯТ СВИДЕТЕЛ беше въведен в залата.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на свидетеля и ПРИСТЪПВА към разпит, както следва:

Т. Д. Ц.-К. - 44 г., неосъждана, българка, българска гражданка, леля на Р. И. и сестра на С. Ц..

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, свидетелката обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз съм леля на Р.. Живеем близо и сме контактували доста често с Р. И.. Прекарвали сме много време заедно. Имам по-малък син, който е три години по-малък от Р. и доста време са били заедно. Ние сме ходили събота и неделя при тях, разхождали сме се и те с часове са си говорили и като цяло всички имаме силна връзка с Р. И., но в момента от близо две години нямаме контакт с нея. Синът ми ме пита какво се случва с Р., къде е изчезнала. На мен ми е мъчно, защото аз не мога да му обясня. Той е виждал отношението й с него и с нас, защото баща му ни е събирал доста често по поводи и всички сме виждали това отношение, което Р. е имала с майка си - С. Ц.. Те си говориха, седеше винаги при нея и сега не знам къде изчезна и какво се случва. Всички се опитвахме да се свържем с нея, но не ни отговаря по никакъв

начин. Били сме на много почивки заедно – аз, сестра ми, той и Р. и сме прекарвали много време заедно. Р. е споделяла много неща със сина ми. Когато сме се разхождали, те са били пред нас и в продължение на часове са си говорили. Когато сме се събирали за празници при наши роднини, Р. търсеше контакт с всички нас и с майка си. Тя ходеше при нея, гушкаше я и дори, когато са имали разногласия, С. се опитвала да разговаря с нея спокойно. Не съм била свидетел на скандал. Много ми е мъчно, че това нещо се случва.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ш. КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: Не съм посещавала ДСП „М.“. Посещавала съм ДСП „Л.“ по повод на това, че преди две години претърпях операция, но във връзка с отношенията на Р. и родители ѝ не съм посещавала. Не живея със сестра ми С. Ц.. Живеем в един микрорайон. Аз съм в „Л. 8“, а тя в „Л. 9“.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Х. КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: Р. И. не живее при майка си от близо две години. Когато тя си тръгна, те нямат контакт. Те не само че не са се виждали, но не са се и чували.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

ВТОРИЯТ СВИДЕТЕЛ беше въведен в залата.

СЪДЪТ СЧЕМА самоличността на свидетеля и ПРИСТЪПВА към разпит, както следва:

М. В. Д. - 47 г., неосъждана, българка, българска гражданка, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, свидетелката обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛКАТА: Познавам Р. И. и нейните родители. С майка ѝ се познаваме повече от петнадесет години, още преди раждането на Р. И., впоследствие продължихме да общуваме с децата като ходихме заедно на концерти и почивки. Нашите деца се познават.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ф. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Знам, че родителите на Р. имат доста дела - поне три. Ходила съм със С. И. на дела за морална подкрепа, също така съм ходила с нея когато е участвала на експертиза при психолог. С. Ц. и дъщеря ѝ не са осъществявали контакт повече от година, единствено по административни въпроси и по време на дела или изрично назначени срещи. Когато аз съм придружавала С. Ц. на дела, и Р. И. е била. Когато я придружих на едно дело, Р. влезе от заседанието и излезе бързо. Говори ли сме си с С. защо не е с Р., но нямаме обяснение. Когато сме били заедно на екскурзии или концерти, съм виждала, че С. е един всеотдаен и толерантен родител и споделянето като цяло на чувства винаги е било на първо място и уважението към чувствата на детето, към мнението на детето ѝ. Винаги съм била свидетел на много топли отношения.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ш. КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: Не съм влизала в залата по време на заседанията, а съм я чакала пред залата, в коридора. За заседанията разбирах от С. Ц.. Един път се случи да я придружа в съда и

тогава тя ме беше помолила. Придружавала съм С. Ц. по време на изслушването на психологическите експертизи за морална подкрепа. За делата разбирам от С. и ходихме заедно. Тя ми се обаждаше и ме молеше да отида с нея. Взаимоотношенията между нас и децата ни, които описах, бяха до преди Р. И. да се изнесе от тях. Знам, че Р. е отишла при баща си и повече не се е върнала. С. ми сподели, че е останала при баща си, защото не е искала да се върне при майка си. Живея в С. и не съм живяла задно със С. Ц. и Р. И..

ВЪПРОС НА АДВ Ш. КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: Вие от морална подкрепа ли идвате днес да свидетелствате?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не бих отказала в никакъв случай.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

ТРЕТИЯТ СВИДЕТЕЛ беше въведен в залата.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на свидетеля и **ПРИСТЪПВА** към разпит, както следва:

Й. К. Ц. - 72 г., неосъждана, българка, българска гражданка, баба на Р. И., майка на С. Ц..

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, свидетелката обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз съм баба на Р. И., която ми е първа внучка. Имам и още една дъщеря, като от нея имам внук. Р. И. се роди 2006 г. и майка й се грижеше сама за нея. Използваше си трите години майчинство, за да си я гледа и използваше всеки хубав ден да я извежда. Когато решиха да я кръстят, майка й я подготви предварително, като й обясни какво ще й предстои, за да не се притеснява, даже използваше плюшени играчки, за да види как ще се процедира и Р. беше много спокойна. Когато се наложи да я запиша в детска градина, по същия начин С. й обясни какво да очаква и какво ще бъде там и Р. с удоволствие ходеше на градина. Когато Р. беше на пет години, С. и мъжът й се разделиха. Бащата на Р. често пътуваше и С. си я гледаше. С. гледаше да свършва по-рано работа, за да може да взима Р. от детската градина. След това Р. се наложи да се премести в държавно училище и тогава проблемът беше останал. Аз съм преподавател по математика. С Р. се разбирахме да идва вкъщи два пъти седмично, за да й помагам в училище, с уговорка с колежката по математика, като дъщеря ми се срещна с нея, за да й дадем време и Р. много добре се представи, като завърши с 5-ца, а в 7 клас завърши с 6-ца, която много й помогна за матурите, за да влезе в желано от нея училище, от което тя е много доволна. Когато беше сутрин на училище, на обяд ми се обаждаше и ми казваше: „бабо, аз ще дойда при теб, ще обядваме и ще ми обясниш задачите“. Когато беше следобед на училище, идваше сутрин, закусваше и пак работихме, а когато

имаше класно, допълнително ми се обаждаше, че има нужда да работи. Били сме на много почивки заедно с други ями внук, те много добре се разбират. Майка ѝ я записа допълнително в музикално училище и я водеше два пъти седмично в 19:00 ч и я чакаше да свърши. Когато ѝ предстоеше концерт, се налагаше допълнително да работи и я беше записала в библиотеката и всеки месец ходеха на немски език, а майка ѝ има магистратура по английски и немски език и в това отношение ѝ беше полезна, но се наложи да се прехвърли в държавно училище. Майка ѝ я водеше на театър, кино, заедно обсъждаха кое кино да гледат. Даже когато гледаха телевизия, Р. държеше дистанционното и коментираха кое да гледат. На В. – 01. 05. 2021 г. съвпадаше с празника и имаха четири почивни дни и на този празник бяха всички при мен и даже Р. пожела два пъти да работим по математика. Сряда беше работен ден, Р. беше на училище и от училището ми се обади и каза, че има нужда да ѝ обясня задачите, защото в сряда баща ѝ я взимаше и ми каза, че има време, докато баща ѝ я вземе, да решаваме задачи. Тя дойде, обядвахме, решавахме задачи и тя си тръгна.

Това беше на 05. 05. 2021 г. и от тогава тя прекъсна всякаква връзка с нас. Опитвала съм се да ѝ се обадя, но тя не ми отговаря. Били сме често заедно и винаги ми се е обаждала. Когато не съм била добре, винаги ми се е обаждала, за да ме пита дали имам нужда от нещо. Когато майка ѝ е идвала да я посреща, Р. тичаше да я прегръща и се радваше. Имало е единични случаи, когато Р. не е на училище, аз отивам къщи в 07:00 ч. и понеже тя не е на училище, аз изчаках да се наспи и се налагаше да стоя по 3-4 часа, докато я изчакам да се наспи. В един момент ми каза, че вече е голяма и няма нужда да ходя при нея и да чакам да се наспи, а когато тя стане, ще ми се обади, за да отида да я взема. Така един ден се разбрахме да ми се обади като се наспи и тя ми се обади и ми каза, че ще влезе да се изкъпе и тогава да отида. Тя си имаше ключ, ходеше си на училище и се прибираше.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ш. КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: От 05. 05. 2021 г. не съм общувала с Р.. Това е година и половина. Много ми е мъчно. Не съм посещавала ДСП „Л.“ и ДСП „М.“.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА КЪМ СВИДЕТЕЛКАТА: Всички се учудваме за това отношение. Не съм допускала, че това нещо може да се случи, защото майка ѝ се отнасяла винаги с уважение, обсъждали са всичко. Давала ѝ е сила и увереност, защото тя е много умна. Винаги сме си изкарвали много весело и при нас няма такова нещо децата да си играят с телефоните, а си общуваме и си разказваме. Даже имаше викторина и още пазя листчетата, играли сме, задавали сме си въпроси и беше много хубаво.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

АДВ. Ш.: Представям и моля да приемете допълнителен анекс към договора за правна помощ и списък с разноски.

АДВ. Ф.: Свързахме се с доставчика на социални услуги и същите потвърждават, че подхождат изключително индивидуално към всеки случай. Покрили са всички нормативни изисквания и съответно подхождат индивидуално спрямо възрастта на детето и във връзка с това да защитят

интереса ѝ.

АДВ. Ш.: Моля да обърнете внимание, че при невлязла в сила заповед, който е административен акт на ДСП „М.“, са определени доставчиците, а такъв не фигурира в заповедта, нито е дадена възможност за избор на Р. И. да посочи лично каквото е нейно право по закон.

АДВ. Л.: В заповедта е посочен доставчикът на социална услуга на предишен етап, когато се предлага доброволно, което е извършено. Моля да обърнете внимание на друго доказателство, което представяме, че методиката, по която е изготвено, е описана цялата процедура как да действат социалните работници, какви са рисковете за детето и всички експертизи потвърждават, че такова е налице. Посочени са критериите, по които социалните работници да разпознават дете в риск, а от това, което Р. е споменала, днес тя покрива всички критерии.

АДВ. Ш.: В обжалваната заповед никъде не се сочи за това, а що се касае кой е избраният доставчик, самата услуга следва да бъде предоставена съобразно план-график за работа с детето, а с такъв план Р. не се е запознавала, нито е дадена възможност.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** към материалите по делото представените днес писмени доказателства.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ като намери делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Ш.: Моля да уважите жалбата и да отмените като неправилна и незаконосъобразна атакуваната заповед. Претендираме разноси и моля да присъдите сторените такива, съгласно представените документи. С оглед разпоредбата на чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на нейното издаване, съобразно разпоредбата на чл. 146 АПК, без да се ограничава с изложените основания от страна на жалбоподателя. В тази връзка, моля съдът да прецени всички основания и установените от него в хода на съдебното дирене, установяващи незаконосъобразността на административния акт. Видно от обжалваната заповед на ДСП „М.“, не са изложени подробни и ясни мотиви, които да кореспондират с установената фактическа обстановка, напротив изложени са неясни такива и бланкетни. Не става ясно защо административният орган е решил, че детето Р. И. е поставено в опасност от увреждане на емоционалното и психично здраве. Не е конкретизирал и коя е причината, а видно от събраните в хода на съдебното дирене доказателства, включително от изслушването на Р. И., източник на такава опасност е както поведението на

нейната майка и роднини, така и самото поведение на административните органи. Не е ясно защо непременно следва да бъде ползвана социална услуга и защо лицето Р. И., дете на разделени родители, следва да се ползва от такава услуга за предотвратяване на твърдения риск, при положение че се е установило, че детето се намира в добро състояние към момента на издаване на заповедта. Чувства се добре при баща си, осигурени са му всички необходими битови условия. Детето се развива добре в училище. Съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, когато административният акт се издава, той трябва да съдържа всички посочени реквизити и всички фактически и правни основания за неговото издаване. В конкретния случай считам, че правните фактически основания не само, че не са посочени, те са затаени, които не аргументират основателност на административния акт и влизат в колизия с действието на административния орган. Видно е, че същият не е изяснил в пълнота всички факти и обстоятелства, касаещи интереса на детето, за да издаде акта и буквално е препятствал тяхното установяване и събиране. Не е обсъждал интересите на детето, а напротив, обслужвал е интересите на неговата майка, който обаче не кореспондира с този на детето. Оспорената заповед е издадена в противоречие с целта на закона. Съобразно правилата от Закона за закрила на детето, всяко дете има право на закрила и на защита на неговите права и интереси. Закрилата на детето е система от конкретни законодателни, административни и други мерки.

Тя винаги касае и следва да преследва най-добрия интерес на детето и са ясни разпоредите на параграф 1, т. 1 ДР от Закона за закрила на детето, както и параграф 1, т. 5 от същия закон. В процесния случай интересът на детето не е съблюдаван от административния орган, а напротив – с издаването на една такава заповед, с която се задължава, въпреки нежеланието на Р. И., да посещава социални услуги, би се повредил интересът на детето. Моля да отмените атакувания административен акт. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. Х.: Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В настоящото производство се доказва необходимостта и законосъобразността на оспорения акт. Моля за срок за писмени бележки.

АДВ. Ф.: Също изразяваме становище за законосъобразност и целесъобразност на издадения административен акт. Моля за срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 14-дневен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

